

[Οὐ γὰρ παρών ὤμωξα σὸν, πάτερ, μόρον
 Οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ.]

* * * * *

- 10 Τί χρῆμα λεύσω; τίς ποθ' ἤδ' ὀμήγουρις
 Στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
 Πρέπουσα; ποῖα ξυμφορᾷ προσεικάσω;
 Πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;
 Ἡ πατρὶ τῶμῳ τάςδ' ἐπεικάσας τύχῳ

λωνι κουροτρόφῳ καὶ ποταμοῖς, καθάπερ ὁ Ὅμηρος ἱστορῆσει ἐν τοῖς ἐξῆς. Καὶ ἦν οὗτος μὲν ὁ πλόκαμος θρεπτήριος κατὰ τὸν Αἰσχύλον· πενθητήριος δὲ ὁ ἕτερος. Λέγεται δὲ τῆς τομῆς τοῦ θρεπτηρίου πλόκαμου κατάρξαι Θησεύς· κειράμενος γάρ φασι τὴν ἐμπροσθίαν κόμην εἰς Αἴηλον ἀνέθετο τῷ Ἀπόλλωνι. Id. ad II. Υ'. 39. Ὅρα δὲ ὡς εἰ καὶ ταῦτ' ἄκρυσκόμην εἰπεῖν καὶ καρηκομόωντα, ὅμως οὐκ ἠθέλησε τὸν Ἀπόλλωνα καρηκομόωντα εἰπεῖν, ὡς ἀνθρώποις ἀπονείμας ἐκεῖνο, οἱ τρέφοντες ἐκείροντό ποτε αὐτήν· καὶ οὐ μόνον ἐπὶ πένθει, ὅπερ ἐπὶ Πατρόκλῳ γίνεταί, ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἐπὶ ἀνατροφῇ. Πλόκαμος γὰρ κουριμος ὁ μὲν τις ἦν κατὰ τὸν εἰπόντα θρεπτήριος, ὁ δὲ θρηνητήριος. — Versum 7 Erfurdt. ad Soph. El. 52 explet: Φέρω δὲ πλόκαμον sqq. Plura intercidisse verisimilius.

V. 8. 9. Interposuimus de sententia G. Dindorfii, qui hos versus nescio unde sumptos primus hoc loco reponendos esse monuit apud Zimmerm. 1839, 140. p. 1123 sq. Verba ejus haec sunt: *Hierzu kommen gegenwärtig noch zwei, doppelt beglaubigte Verse, in welchen Orestes den Grund angiebt, warum er erst jetzt dem ermordeten Vater die schuldigen Opfer kindlicher Pietät darbringt. Diese Worte berühren einen aus mehreren Stellen der Alten bekannten Gebrauch, der aus den Worten des Euripides deutlich wird. Suppl. 772. Ἄλλ' εἶεν, ἀρῶ χεῖρ' ἀπαντήσας νεκροῖς Αἴδου τε μολπὰς ἐκχεῖ δακρυρροῖους φίλους προσαιδῶν, ὣν λελειμμένος τάλας Ἐρημα κλάω. Alcest. 767. Ἡ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν οὐδ' ἐφεισπόμην Οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμώζων ἐμὴν Δείσπουαν, ἢ μοι πᾶσι τ' οἰκέταισιν ἦν Μήτηρ.*

V. 10. λεύσω A. ὀμήγουρις A. T.

V. 11. φάρετι A. βάρσοι T. Locum respicere videtur Eustath. ad II. χ, 13: οὕτως Αἰσχύλος πέπλους μελαγχίμους φησὶν.

V. 12. ποῖα ξύμφορᾷ G. ποῖα ξυμφορὰ A. τοῖα R.

V. 13. δόμοις R. — πῆμα M. G. R. πόμα A. πτώμα T. V. Turnebi conjectura textui vulgatae illata, v. Ahrens de caussis quibusdam Aeschyli nondum satis emendati p. 5. — προσκννεῖ A. T. — Hesych. Προσκννεῖ· προσεγγίζει.

V. 14. τ' ὠμῶ R.

Lat. p. 1123 sq.